

## שקיות יום הולדת , מאת אתגר קרת

כל הכיתה חיכתה ליומולדת של נעמה. המסיבה שלה תמיד נורא מיוחדת. לפני שנתיים היומולדת היה בפארק הלאומי, ושיחקו "מחפשים את המטמון" בסירות פדאלים, ולפני שנה הם עשו אותו ב"סקייטלנד", ואדם, שהוא גם חבר של אבא שלה, בא לשיר שירים וחילק לכולם חתימות. אבא של נעמה הוא איש נורא חשוב, תמיד לבוש בבגדים מפוארים ועניבה, והולך עם תיק ג'ינס בונד. רפי אמר שהוא כמו ראש הממשלה או חבר כנסת, אבל זה לא יכול להיות, כי הוא נראה צעיר כזה ובכנסת חייבים להיות זקנים. הוא נורא נחמד, אבא של נעמה, יש לו תמיד חיוך גדול כזה על הפנים, והוא גם בלונדיני ותמיד יש לו בדיחות לספר, או סיפורים מפחידים. נעמה סיפרה לי פעם בסוד שאבא שלה טס הרבה לחוצלארץ, אבל לא לארצות סתם כמו צרפת או לונדון, לארצות סודיות עם שמות כמו קולומביה ובוטופו...משהו. ושהוא עושה שמה דברים חשובים ומשלמים לו על זה מיליון כסף, וכל החברים שלו מהעבודה מדברים בשפות מצחיקות ומביאים לנעמה המון מתנות. אבא שלי בכלל לא סודי. יש לו חנות נעליים בהרצל. והחברים שלו מדברים בעברית, ואף פעם לא מביאים לי מתנות. רק נותנים מכות כואבות בכתף, ואומרים שאני כבר גבר, או שואלים איך בבית ספר, כאלה שטויות.

היומולדת של נעמה השנה היה אצלה בבית. יש לה בית מגניב עם שלוש קומות ובריכת שחיה עם מגלשה למים ושער מיוחד לאוטו, כזה שנפתח עם שלט רחוק. ואבא של נעמה היה ממש עלא כיפאק, ונתן לנו לפתוח ולסגור את השער. וכשיובל ומירון דחפו את אלעד החרשן למים והוא יצא רטוב כזה, הוא צחק עם כולם, ולא בלבד לנו את המוח, כמו אבא שלי, שתמיד אומר שאסור להשתולל. ואחר-כך הוא אמר למשרתת הפיניפינית שלהם, שתוציא את הכיבוד לחצר כי יש שמש, וגם הגיעו שני ליצנים שעשו שמח ואירגנו תחרויות. נעמה אמרה לי בסוד, שמיקי ברקוביץ יבוא אחר כך, ואולי גם דליק מהטלוויזיה, שמכיר את אבא שלה עוד מהתיכון. והפיניפינית הביאה עוגת יומולדת ענקית-ענקית עם זיקוקי דינור. נעמה לקחה אותי בסוד והראתה לי את הבית. יש להם שלושה בתי שימושים, כל אחד בגודל של האמבטיה בבית שלנו. וליד כל אחד מין מזרקה קטנה, שאתה יכול להפעיל ולהסתכל עליה, שלא יהיה משעמם שמחרבנים.

בדרך חזרה לחצר ראיתי את אבא של נעמה מדבר עם שני אנשים ליד הדלת, הוא החזיק סיגריה בפה, ונראה רזה ועצוב. "אם תוכלו לחכות רק עשרה רגעים, יש לבת שלי יומולדת. אני רק אומר לילדים שהמסיבה נגמרת מוקדם...לא הייתי רוצה לקלקל לה את היום."

האנשים בדלת עשו כן עם הראש, והיותר שמן אמר "O.K", נתחיל עוד עשר דקות, נחכה בינתיים באוטו". אני ונעמה התגנבנו חזרה לחצר. אלעד היה שם, עוד רטוב ממקודם, מירון זרק אותו עם פעם למים. העוגה כמעט נגמרה, נשאר רק פירורים. אבא של נעמה יצא לחצר, היו לו טיפות של זיעה על המצח, אבל חוץ מזה הוא נראה יותר בסדר ממקודם והוא שוב פעם צחק וחייך. ואחריו באה הפיניפינית עם מגש ועליו המון שקיות של יומולדת, כאלה עם ציורים של פופאי. בהתחלה לא רצינו לקחת, כי שקיות של

יומולדת זה בשביל תינוקים. אבל אבא של נעמה אמר שזה לא שקיות רגילות, ושיש בתוכם קסם מיוחד שהביא מחוצלארץ. מה שצריך לעשות זה לקחת את השקית הביתה בלי לפתוח, ובלי לה לשים אותה מתחת לכרית, ולחשוב על איזה מתנה שרוצים, ומחר בבוקר צריך להביא את השקית סגורה בחזרה, ולהגיד לאבא של נעמה על איזה מתנה הוא חשב. ואבא של נעמה יביא את השקית לקוסם הפרטי שלו שיוציא מכל שקית את המתנה. וביום שבת הבא נבוא אליהם לבית כולנו, ולכל אחד תחכה המתנה שלו. כולנו התנפלנו על השקיות, וכל מי שקיבל את השקית, אבא של נעמה הזכיר לו שאסור להציץ או להראות את השקית, אחרת הקסם יברח.

כשהלכנו מהבית של נעמה, עשיתי שלום יפה לאנשים באוטו, שהסכימו לחכות עוד עשר דקות בשביל שנוכל לקבל מתנות. מירון רצה לזרוק להם שקית מים על האוטו, שמילא לפני זה אצל נעמה בבית, אבל מיקי שיכנע אותו שזה לא כדאי. אז מירון שפך את המים בשקית על אלעד במקום. אלעד אמר שזה הכל שטויות, אין באמת דבר כזה, קסם ושהוא פותח את השקית עכשיו וגמרנו, לראות מה יש בפנים. מירון חטף לו את השקית מהיד ואמר שאם אלעד רוצה לבזבז את הקסם, אז הוא יקח גם את שלו, וככה יהיו לו שתי מתנות. אלעד בכה וביקש את השקית בחזרה, ומירון הוריד לו "כאפה" ואמר שאם אלעד ילשין להורים שלו או משהו, אז הוא יחטוף באמת מכות. בלילה אני אשים את השקית מתחת לכרית ואחלום על סקטבורד עם קרש "אלבה", ואפילו אם אין קסם אקבל אותו מתנה, כי נעמה אמרה לי בסוד, שעל אבא שלה אפשר תמיד לסמוך.